

РЕШЕНИЕ

№ 237

гр. София, 10.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 9-ТИ ТЪРГОВСКИ, в публично заседание на двадесет и седми март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Светла Станимирова

Членове: Рени Ковачка
Васил Василев

при участието на секретаря Десислава Ик. Давидова
като разгледа докладваното от Рени Ковачка Въззивно търговско дело № 20231001000863 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.258 и следв. от ГПК.

С Решение № 25/12.07.2023год., постановено по т.д.№ 47/2020год. по описа на ОС-Видин е отхвърлен предявеният от „Билиив „ ЕООД срещу „ Ромекс Инс“ ЕООД / в несъстоятелност / и „ Оги Импекс“ ЕООД иск с правно основание чл.647, ал.1 ,т.3 от ТЗ, с който се иска да се обяви за относително недействителен по отношение на ищеца и на всички кредитори в несъстоятелността договор за покупко-продажба, материализиран в НА № 42, том-19, дело № 3467/2016год.на Нотариус С. Д. , с който „ Ромекс Инс“ ЕООД продава на „ Оги Импекс“ ЕООД недвижим имот, съставляващ 86% от самостоятелен обект в сграда с идентификатор 56784.506.1123.3.28, находящ се в гр.Пловдив с адрес на ПИ: гр.Пловдив, ул.“ ****“ № 8, целият на три нива, както и сграда № 3 , разположена в ПИ с идентификатор 56784.506.1123 с предназначение на имота“ за търговска дейност“,ведно с 36.16% ид.ч. от общите части на сградата като недопустим поради активна легитимация на ищеца „ Билиив“ ЕООД.

Срещу така постановеното е подадена в срок въззивна жалба от „ Билиив „ ЕООД. Ищецът въззивник твърди и се излага доводи ,че е активно процесуално легитимиран за предявяване на иска по чл. 647, ал.1 ,т.3 от ТЗ и че вземането му към несъстоятелното дружество произтича от договор за цесия от 27.07.2020год. и договор за цесия от 18.03.2021год. Вземанията не били погасени изцяло и били включени в списъка на приетите от синдика вземания.Поддържа също така ,че предявеният от него иск бил освен допустим и основателен. Атакуваната сделка била сключена на 17.03.2016год. ,тоест след настъпване на платежоспособността на „ Ромекс Инс“ ЕООД-01.07.2015год. или в двугодишния срок преди подаване на молбата по чл.625 от ТЗ. Недвижимият имот-предмет на продажбата бил продаден за сума в размер на 80 000лева ,която била 7 пъто по-ниска от данъчната оценка на имота , а и продажбата била извършена с цел увреждане на кредиторите и избягване на принудителното изпълнение върху процесния имот. Сделката била извършена между свързани лица по смисъла на параграф 1, т.9 от ДР на ТЗ,тъй като купувачът-„ Оги Импекс“ ЕООД било дарило на управителя на „ Ромекс ИНС“ ООД, парцел,ведно с намиращите се в него постройки,находящи се в с.***.

По изложените съображения се прави искане за отмяна на обжалваното решение и за постановяване на ново ,с което предявеният иск по чл. 647, ал.1 т.3 от ТЗ да бъде уважен.

Писмен отговор не е подаден от „Оги Импекс“ ЕООД, Ромекс Инс“ ЕООД и от синдика на „Ромекс Инс“ ЕООД- Р. Р..

В с.з. процесуалният представител на Оги Импекс“ ЕООД прави искане за потвърждаване на обжалваното решение като правилно и законосъобразно и за присъждане на адвокатско възнаграждение за въззивната инстанция в размер на 5 000 лева. Подробни съображения за неоснователност на въззивна жалба адвокат пълномощника на „Оги Импекс“ ЕООД развива в представени по делото писмени бележки.

В с.з. Управителят на „Ромекс Инс“ ООД прави искане за потвърждаване на обжалваното решение. Определя същото като правилно, предвид събраните и в двете съдебни инстанции доказателства ,сочещи ,че задълженията на „Ромекс Инс“ ООД към „Билиив“ ЕООД са изцяло изплатени ,тоест „Билиив „ЕООД няма вземане към несъстоятелното дружество и не е негов кредитор,респ. не е активно легитимиран по предявения иск.

По делото се установява следното :

Производството пред ОС-Видин е образувано по искова молба, подадена от „Билиив“ ЕООС , с която е поискано от съда на основание на чл.647, ал.1, т.3 от ТЗ да се обяви за недействителна по отношение на „Билиив“ ЕООД и на кредиторите на несъстоятелността сделката между „Ромекс Инс“ ЕООД /несъстоятелност/ в качеството му на продавач и „Оги Импекс“ ЕООД в качеството му на купувач за прехвърляне на 86 % ид.ч. от правото на собственост върху следния недвижим имот-Самостоятелен обект в сграда с идентификатор 56784.506.1123.3.28, находящ се в гр.Пловдив, община Пловдив,по кадастралната карта и кадастралните регистри , одобР. със Заповед РД-18.48/03.06.2009год. на Изп. директор на АГКК, адрес на ПИ: гр.Пловдив, ул.“ ****“ № 8,на три нива ет-1, площ от 173.45 кв.м., ет.1 с площ от 182.6 кв.м., ет.2 с площ от 263.2 кв.м., сграда № 3,разположена в ПИ с идентификатор 56784.1123, предназначение на имота „ за търговска дейност“,ведно с 36.16% ид.ч. от общите части на сградата, обективизирана в Нотариален акт № 42, том-19, дело № 346/2016год. на Нотариус С. Д..

Ищецът е твърдял, че по отношение на „Ромекс Инс „ЕООД е открито производство по несъстоятелност с начална дата на неплатежоспособността–01.07.2015год. и че е кредитор на несъстоятелното дружество с вземане за главница в размер на 10 000 лева, което вземане е предявил в производството по несъстоятелност на „Ромекс Инс“ ЕООД. Твърдял е също така , че на 17.03.2016год. „Ромекс Инс“ ЕООД / несъстоятелност / е прехвърлило на „Оги Импекс“ ЕООД процесния недвижим имот за цена от 80 000 лева, при данъчна оценка на имота в размер на 573 449.90 лева и че към момента на прехвърлянето върху имота са били учредени три броя ипотеки . Имотът бил продаден на значително занижена цена. Твърдял е също така ,че една от учредените ипотеки върху процесния имот - тази в полза на „Балканкар Електробуси“ ЕООД не обезпечавали реално задължение към ипотечарния кредитор, тъй като последният нямал вземане към несъстоятелното дружество , произтичащо от договор за покупко-продажба на ценни книжа от 14.01.2014год. Такъв договор не бил представен пред нотариуса, вземането по него не било осчетоводено нито в счетоводството на „Балканкар Електробуси“ ЕООД, нито в счетоводството на „Ромекс Инс“ ЕООД.Вземането не било отразено и в актива на баланса на „Балканкар Електробуси“ ЕООД, нито във финансовия отчет на „Ромекс Инс“ ЕООД. Посочил е , че двете дружества са свързани лица, каквито били и страните по процесната сделка.

На база изложените твърдения и обстоятелства ищецът е поддържал ,че цената , на която е подаден процесният недвижим имот е многократно по-ниска от пазарната цена на имота и че целта на продажбата е била процесният имот да бъде изваден от масата на несъстоятелността с цел да се избегне принудителното изпълнение по отношение на него ,с което интересите на кредиторите в производството по несъстоятелност биха били увредени,поради което са налице основанията на чл. 647, ал.1, т.3 от ТЗ атакуваната продажба да бъде обявена за недействителна.

Ответникът „Оги Импекс“ ЕООД е подал писмен отговор ,с които е оспорил предявения иск като недопустим с оглед липсата на активна процесуална легитимация на „Билиив „ЕООД. Изложил е доводи за нищожност на договора за цесия от 23.07.2020год., с който ищецът се легитимира като кредитор на „Ромекс Инс“ ЕООД, тъй като не бил подписан от управителя на „Билиив“ ЕООД- И. Д. Д.. Посочил е , че дори договорът за цесия да бъде приет за действителен, то същият не легитимирал ищеца като кредитор на несъстоятелното дружество , тъй като „Билиив „

ЕООД е придобил вземането едва на дата 23.07.2020год., а не бил такъв преди извършване на увреждащото действие. Вземането не било включено в списъка на приетите вземания на несъстоятелното дружество, а и това не се дължало на бездействие на синдика. Поддържал е също така, че договорът за цесия не легитимира ищеца като кредитор на несъстоятелното дружество, тъй като цесията не била надлежно съобщена на „Ромекс Инс“ ЕООД.

В писмения отговор ответникът е изложил доводи и за неоснователност на предявения иск, в случай че се приеме за допустим. Поддържал е, че е налице равностойност на престациите по процесния договор, доколкото продаденият имот бил обременен с три ипотеки. Оспорил е твърденията на ищеца за наличие на свързаност между страните по сделката, както и наличието на свързаност между несъстоятелното дружество и ипотекарния кредитор „Балканкар Електробуси“ ЕООД. Твърдял е, че процесната сделка не е увреждаща, тъй като е възмездна и е налице еквивалентност на престациите, както и че вземането на „Балканкар Електробуси“ ЕООД било надлежно осчетоводено и не е налице симулативност, респ. нищожност на договорната ипотека.

По изложените съображения ответникът „Оги Импекс“ ЕООД е направил искане за прекратяване на производството като недопустимо и в условията на евентуалност- за отхвърляне на иска като неоснователен.

Ответникът „Ромекс Инс“ ЕООД е депозирал писмен отговор, в който е изложил доводи за недопустимост и неоснователност на предявения иск, които са напълно идентични на изложените такива в писмения отговор на ответника „Оги Импекс“ ЕООД.

В допълнителна искова молба ищецът е оспорил като несъстоятелни възраженията на ответниците за недопустимост на иска. Посочил е и е изложил доводи за това, че цесията е напълно редовна и уведомлението за нея е редовно връчено на „Ромекс Инс“ ЕООД, че е налице бездействие на синдика, тъй като не е предприел самостоятелни действия по погълване на масата на несъстоятелността касателно процесния имот и относно твърдяната от него свързаност между страните по сделката и между несъстоятелното дружество и ипотекарния кредитор- „Балканкар Електробуси“ ЕООД. Оспорил е и доводите на ответниците за еквивалентност на престациите по договора и е изложил такива в подкрепа твърдението му, че такава не е налице- идентични на изложени вече такива в исковата молба.

В допълнителен писмен отговор ответникът „Оги Импекс“ ЕООД е преповторил доводите си за недопустимост и неоснователност на иска, изложени в отговора на исковата молба. Направил е и възражение за задържане на процесния имот до заплащане на извършените от него в имота подобрения.

С определение от 26.03.2021год. Синдикът на „Ромекс инс“ ЕООД /в несъстоятелност/ е конституиран като съищец по делото.

С обжалваното в настоящото производство решение първоинстанционният съд е отхвърлил предявения иск, с мотив, че ищецът- „Билиив „ЕООД не е активно процесуално легитимиран да го предяви. Приел е, че „Билиив „ЕООД е предявило вземане в размер на 10 000 лева по силата на договор за цесия от 23.07.2020год. в производството по несъстоятелност на „Ромекс“ Инс“ ЕООД, което вземане е включено в списъка на приетите вземания, но е погасено с извършени на 02.03.2021год. плащания. С погасяване на вземането „Билиив „ЕООД е загубило качеството си на кредитор с прието вземане в производството по несъстоятелност и в този смисъл вече не бил активно легитимиран да предявява отменителните иски по ТЗ. По отношение вземането в размер на 100 000 лева по договор за цесия от 18.03.2021год. съдът е приел, че това вземане не е включено в списъка на приетите вземания, поради което претендиращият за кредитор на дружеството в несъстоятелност не бил активно легитимиран да предявява отменителните иски по ТЗ. Акцентирал е също така, че в случая е релевантно дали „Билиив „ЕООД се легитимира като кредитор на несъстоятелното дружество въз основа на договора за цесия от 23.07.2020 год., доколкото именно и единствено на този договор основава активната си легитимация по иска.

Апелативен съд –София, в настоящият си съдебен състав, намира че обжалваното решение е валидно и че с него, предвид формулирания отхвърлителен диспозитив и независимо от изложените мотиви, които касаят допустимостта, а не основателността на предявения иск по чл. 647, ал.1, т.3 от ТЗ, е налице произнасяне по същество на предявения иск по чл. 647, ал.1, т.3 от ТЗ.

Обжалваното решение е и допустимо като е постановено по иск, по отношение на който са налице всички процесуални предпоставки за неговото предявяване. На първо място искът е предявен при наличие на открито производство по несъстоятелност по отношение на „ответника „Ромекс Инс“ ЕООД . Искът по чл. 647, ал.1 ,т.3 от ТЗ е предявен на 21.08.2020год. , а с Решение № 47 /15.01.2018год.,постановено по т.д.№ 1/2017год. по описа на ОС-Видин е обявена неплатежоспособността на „ Ромекс Инс“ ЕООД, открито е производство по несъстоятелност по отношение на дружеството, наложен е запор и възбрана върху неговото имущество,прекратена е дейността му и „ Ромекс Инс“ ЕООД е обявено в несъстоятелност.Със същото решение е определена неплатежоспособността на „ Ромекс Инс“ ЕООД с начална дата 30.06.2016год., както и е спряно производството по несъстоятелност при условията на чл.632, ал.1-4 от ТЗ. С решение № № 832/10.04.2019год., постановено по възз.т.д.№ 2724/2018год. на САС първоинстанционното решение е отменено , в частта относно датата на неплатежоспособността и е определена друга такава - а именно 01.07.2015год. С Определение № 652/15.11.2019год., постановено по т.д.№ 2088/2019год. на ВКС въззивното решение не е допуснато до касационно обжалване. С Решение № 76/14.08.2020год., постановено по т.д.№ 1/2017год. по описа на ОС-Видин и на основание чл. 632, ал.2 от ТЗ е постановено възобновяване на производството по несъстоятелност на „ Ромекс Инс“ ЕООД и Л. И. е назначен за временен синдик . Решението по чл. 632, ал.2 от ТЗ е обявено в ТР на 14.08.2020год.

Решението е постановено по иск по чл. 647, ал.1 ,т.3 от ТЗ,който е предявен в преклузивния едногодишен срок по чл. 649, ал.1 от ТЗ , започнал да тече от датата на обявяване в ТРРЮЛНЦ на решението по чл. 632, ал.2 от ТЗ за възобновяване на производството по несъстоятелност.Решението по чл. 632, ал.2 от ТЗ е обявено в ТР на 14.08.2020год., а искът е предявен на 21.08.2020год. В настоящия случай

с решението за откриване на производството по несъстоятелност по отношение на „ Ромекс Инс“ ЕООД изначално е постановено спирането му в хипотезата на чл. 632, ал. 1- 4 от ТЗ, в която хипотеза е предвидено срокът по чл. 649, ал. 1 ТЗ да започва да тече от вписването в ТРРЮЛНЦ на възобновяване на производството.

Предявеният иск е допустим, доколкото е предявен по отношение на сделка , която е сключена след началната дата на несъстоятелността и от кредитор на несъстоятелността. Съгласно чл. 649, ал.1 от ТЗ иск по чл. 645, чл.646 и чл. 647 от ТЗ и по чл. 135 от ЗЗД , свързан с производството по несъстоятелност може да предяви синдикът, а при негово бездействие- от всеки кредитор по несъстоятелността. Според разпоредбата на чл. 649, ал.3, изр.1 от ТЗ, когато искът е предявен от кредитор, съдът служебно конституира синдика като съищец, тъй като в тази хипотеза кредиторът има съвместна процесуална легитимация със синдика.

В редица съдебни актове на ВКС е прието ,че целта на съвместната процесуална легитимация е да се избегнат паралелни производства, заведени от кредитори на несъстоятелността и от синдика. Синдикът защитава общия интерес на участниците в производството и има задължение да издирва и попълва масата на несъстоятелността. Прието е също така ,че в нормата на чл. 649, ал.1 от ТЗ не се съдържа изискване при бездействие на синдика, легитимираните да предявят исковете кредитори на несъстоятелността, да са кредитори с "приети" по смисъла на чл. 693 от ТЗ вземания, което и заедно с други обстоятелства , а именно: предвидения кратък едногодишен срок за предявяване на исковете; началният момент,от който започва да тече този срок - от откриване на производството по несъстоятелност , необходимото технологично време за стабилизиране на едно вземане като "прието" по смисъла на чл. 693 от ТЗ /с оглед сроковете за предявяване на вземанията, за изготвяне на списъците, за тяхното евентуално оспорване, за произнасянето на съда с определение по чл. 692 от ТЗ, евентуално след провеждане на открито съдебно заседание и за произнасяне на съда по предявен иск по чл. 694 от ТЗ, съпадащите начални моменти, от които текат сроковете за предявяване на вземанията и за предявяване на исковете по чл. 694, ал.1 от ТЗ ,както и целта на фазата по попълване на масата на несъстоятелност и в частност на хипотезата на чл. 694, ал.1 ,пр.2 от ТЗ, ясно разкриват волята на законодателя при бездействие на синдика да се даде възможност на всеки един кредитор - нов или стар, предявил вземанията си в предвидените в закона срокове /ако е стар кредитор/ да предприеме действия в срока по чл. 649, ал.1 от ТЗ по предявяване на исковете, посочени във визираната разпоредба и то дори и в хипотеза , в която вземанията са все още спорни. Прието е също така , че самостоятелната активна легитимация на синдика по иска и участието му като съищец в производството по чл. 649, ал.1 от ТЗ гарантира провеждане на производството и защитата на всички кредитори на несъстоятелността и в случаите,

в които кредиторът-ищец, предявил вземанията си, впоследствие не установи качеството си на кредитор.

Така възприетото в съдебната практика виждане дава основание да се приеме, че в настоящия случай ищецът има активна процесуална легитимация да предяви иска по чл. 647, ал.1, т.3 от ТЗ, който иск би бил допустим и следва да бъде разгледан по същество, дори и да бъде установено че ищецът няма качеството „кредитор“ на несъстоятелното дружество-ответник или че по време на процеса е загубил това свое качество, поради погасяване на вземането му чрез плащане, тъй като в този случай производството продължава единствено с участието на синдика на страната на ищеца.

С оглед гореизложеното настоящият съдебен състав следва да се произнесе по правилността на обжалваното решение, във връзка с което установи от фактическа страна следното:

С Решение № 47 /15.01.2018год., постановено по т.д.№ 1/2017год. по описа на ОС-Видин е обявена неплатежоспособността на „Ромекс Инс“ ЕООД, открито е производство по несъстоятелност по отношение на дружеството, наложен е заповест и възбрана върху неговото имущество, прекратена е дейността му и „Ромекс Инс“ ЕООД е обявено в несъстоятелност. Със същото решение е определена неплатежоспособността на „Ромекс Инс“ ЕООД с начална дата 30.06.2016год., както и е спряно производството по несъстоятелност при условията на чл.632, ал.1-4 от ТЗ. С решение № № 832/10.04.2019год., постановено по възз.т.д.№ 2724/2018год. на САС първоинстанционното решение е отменено, в частта относно датата на неплатежоспособността и е определена друга такава - а именно 01.07.2015год. С Определение № 652/15.11.2019год., постановено по т.д.№ 2088/2019год. на ВКС въззивното решение не е допуснато до касационно обжалване. С Решение № 76/14.08.2020год., постановено по т.д.№ 1/2017год. по описа на ОС-Видин и на основание чл. 632, ал.2 от ТЗ е постановено възобновяване на производството по несъстоятелност на „Ромекс Инс“ ЕООД и Л. И. е назначен за временен синдик. Решението по чл. 632, ал.2 от ТЗ е обявено в ТР на 14.08.2020год.

По делото е представен нотариален акт № 55, том-1, рег.№ 750, дело № 052/2016год. на Нотариус С. Д., с който е оформена сделка по купко - продажба, по силата на която „Ромекс Инс“ ООД чрез управителя си П. Г. Б. е продал на „Оги Импекс“ ЕООД, представлявано от Управителя Ю. З. Б. собствените си идеални части от следния съсобствен на двете дружества недвижим имот, а именно: 86/100 идеални части от самостоятелен обект в сграда с идентификатор 56784.506.1123.3.28, находящ се в гр.Пловдив, по кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрен със Заповед РД-18.48/03.06.2009год. на Изп. директор на АГКК, адрес на ПИ: гр.Пловдив, ул. „****“ № 8, на три нива ет-1, площ от 173.45 кв.м., ет.1 с площ от 182.6 кв.м., ет.2 с площ от 263.2 кв.м., сграда № 3, разположена в ПИ с идентификатор 56784.1123, предназначение на имота „за търговска дейност“, ведно с 36.16% ид.ч. от общите части на сградата за сумата от 80 000 лева. В нотариалния акт е посочено, че върху процесния имот има уговорен договорни ипотеки както следва: Нотариален акт за учредяване на договорна ипотека с Акт № 78, том-6, дело № 8492/2011год., Нотариален акт за договорна ипотека № 170, том-6, дело № 10907/2012год. и нотариален акт № 38, том-1, дело № 266/2014год.

По делото е представен Нотариален акт № 19, том.1, рег.№ 129, дело № 10/2014год. на нотариус Р. С., от който се установява, че върху процесния имот е учредена договорна ипотека като обезпечение на вземането на „Балканкар Електробуси“ ЕООД към „Ромекс Инс“ ООД в размер на 435 000 евро по договор за купко-продажба на ценни книжа от 14.01.2014год.

Представен е Нотариален акт № 141, том-3, рег.№ 5609, дело № 512/2012год. на Нотариус Т. К., от който се установява, че върху процесния имот е учредена договорна ипотека като обезпечение на вземането на „Уникредит Булбанк“ АД към „Ромекс „Р Инс“ ООД за главница, наказателни надбавки, неустойки, редовна договорена лихва, редовни надбавки, законна лихва, такси, комисионни и други по договор за банков инвестиционен кредит № SB787865A от 14.08.2012год., отпуснат в размер на 100 000 лева.

Представен е и Нотариален акт № 46, том-3, рег.№ 3994, дело № 425/2011год. на Нотариус Т. К., от който се установява, че върху процесния имот е учредена договорна ипотека като обезпечение на вземането на „Уникредит Булбанк“ АД към „Балканкар Мизия-БГ“ ЕООД за главница, наказателни надбавки, неустойки, редовна договорена лихва, редовни надбавки, законна лихва, такси, комисионни и други по договор за банков инвестиционен кредит № SB0000000000000000668338A от 27.06.2011год., отпуснат в размер на 300 000 лева.

По делото са представени : Отчет за паричните потоци по прекия метод за 2014 год. на „Балканкар Електробуси“ ЕООД ,счетоводен баланс към 31.12.2014 год. на „ Ромекс Инс“ ООД , отчет за приходите и разходите за 2014 год. на „ Ромекс Инс“ ООД, отчет за собствения капитал за 2014 год. на „ Ромекс Инс“ ООД , отчет за паричните потоци по прекия метод за 2014 год. на „ Ромекс Инс“ ООД , приложение към съставна част на ГФО за 2014 год. на „ Ромекс Инс“ ООД, ,счетоводен баланс към 31.12.2013 год. на „ Балканкар Електробуси“ ЕООД, отчет за приходите и разходите за 2013год. на „ Балканкар Електробуси „ ЕООД , отчет за паричните потоци по прекия метод за 2013год., и отчет за собствения капитал за 2013год. на „ Балканкар Електробуси“ ЕООД ,приложение за оповестяване на счетоводна политика на „ Балканкар Електробуси“ ЕООД за 2013год., счетоводен баланс към 31.12.2015год. на „ Ромекс Инс“ ЕООД, отчет за приходите и разходите за 2015год. на „ Ромекс Инс“ ЕООД, отчет за собствения капитал за 2015год. на „ Ромекс Инс“ ЕООД, отчет за паричните потоци по прекия метод за 2015год. на „ Ромекс Инс „ ЕООД , приложение съставна част на ГФО за 2015год. на „ Ромекс Инс“ ЕООД, ,счетоводен баланс към 31.12.2016год. на „ Ромекс Инс“ ЕООД , отчет за приходите и разходите за 2016год. на „ Ромекс Инс“ ЕООД ,приложение съставна част на ГФО за 2016год. на „ Ромекс Инс“ ЕООД.

По делото е представен договор по чл.129 от ТЗ , от който се установява ,че на 14.01.2015год. Н. А. Д., в качеството си на едноличен собственик на капитала на „ Балканкар Електробуси“ ЕООД е продал на „ Нимиц 2 „ ЕООД своите 2 дяла от капитала на „ Балканкар Електробуси „ ЕООД за сумата от 2 лева.

От представените по делото справки от ТРРЮЛНЦ се установява че към 08.07.2008год. управителят на „ Ромекс Инс“ ЕООД- П. Б. е бил вписан като съдружник в „ Белокар „ ЕООД, а на 14.09.2011год. е заличен като такъв. Към сочената дата 08.07.2008год. П. Б. е бил и управител на дружеството и съответно заличен като управител на 14.09.2011год.

От представената по делото справка от ТРРЮЛНЦ е видно ,че на 05.03.2019год. П. Б. е вписан като едноличен собственик на капитала на „ Баканкар мизия-БГ „ ЕООД и заличен като такъв- на 17.09.2014год.

От представената справка от ТРРЮЛНЦ е видно също така ,че „ Белокар „ ЕООД е едноличен собственик на капитала на „ Нимиц“ ЕООД .

С нотариален акт № 10, том-1, рег.№ 70, дело № 6/2014год. на нотариус Р. С. е оформена продажба на 3 / 100 идеални части от самостоятелен обект в сграда с идентификатор 56784.506.1123.3.28, находящ се в гр.Пловдив, по кадастралната карта и кадастралните регистри , одобР. със Заповед РД-18.48/03.06.2009год. на Изп. директор на АГКК, адрес на ПИ: гр.Пловдив, ул.“ ****“ № 8,на три нива ет-1, площ от 173.45 кв.м., ет.1 с площ от 182.6 кв.м., ет.2 с площ от 263.2 кв.м., сграда № 3, разположена в ПИ с идентификатор 56784.1123, предназначение на имота „ за търговска дейност“, ведно с 36.16% ид.ч. от общите части на сградата за сумата от 80 000 лева . В нотариалния акт е посочено , че върху процесния имот има уговоР. договорни ипотечи както следва : Нотариален акт за учредяване на договорна ипотека с Акт № 78, том-6, дело № 8492/2011год., Нотариален акт за договорна ипотека № 170, том-6, дело № 10907/2012год. и нотариален акт № 38, том-1, дело № 266/2014год. с продавач- „ Ромекс Инс“ ЕООД и купувач- „ Оги Импекс“ ООД, с управител Ю. З. Б..

С нотариален акт № 111, том-1, рег.№ 1277, нот.дело № 99/ 2016год. на нотариус С. Д.,представен по делото , е оформена продажба на недвижим имот в с.***, общ.Родопи, обл.Пловдивска с продавач- „ Балканкар Електробуси“ ЕООД и купувач- Оги Импекс“ ЕООД

На 24.03.2017год. „ Оги Импекс“ ЕООД е дарило на П. Г. Б. горепосочения недвижим имот в с.***, като сделката е обективизирана в представения по делото нотариален акт № 77, том-1, рег.№ 0848, нотр.дело № 69/2017год. на нотариус С. Д. .

С нотариален акт № 37, том-1, рег.№ 1015, дело № 36/2016год. на нотариус С. П. е оформена продажба на недвижим имот, находящ се в землището на с. *** , община Родопи с продавач- А. Х. и купувач - „ Оги Импекс“ ЕООД , а с нотариален акт № 102, том-1, рег.№ 1181, нот. дело № 91/2016год. на нотариус С. Д.-продажба на ПИ ,в землището на с.*** от А. Х. на „ Оги Импекс“ ЕООД.

По делото е наличен и Нотариален акт № 110, том-1, рег.№ 1276, нот.дело № 98/2016год. на Нотариус С. Д. , обективиращ продажба на УПИ със сграда и гараж в с.***, общ.Родопи от „ Балканкар Електробуси „ ЕООД на „ Оги Импекс“ ЕООД.

Представен е по делото договор за заем от 20.12.2010год. сключен между „Си Финанси Груп“ ЕООД като заемател и „Балканкар Мизия-БГ“ ЕООД, като заемател и „Ромекс Инс“ ООД, П. П. Б., П. Г. Б. и „Ромекс Кар“ ЕООД като поръчители за сума в размер на 400 000лева .

По делото е представен договор за цесия от 23.07.2020год., сключен между „Си Финанси Груп“ ЕООД като „цедент“ и „Билиив „ ЕООД като „Цесионер „,с който цедента е прехвърлил на цесионера свои вземания по договор за заем № 297/20.12.2010год.

Представен е констативен протокол от 05.08.2020год. на ЧСИ Ц. във връзка с връчване на уведомление за извършена цесия,съобщение за цесия по чл.99, ал.3 от ЗЗД до „Ромекс Инс“ ЕООД от „Билиив „ ЕООД и потвърждение по чл.99, ал.3 от ЗЗД във връзка с извършена цесия.

Представен е по делото и Договор за цесия от 18.03.2021год., сключен между „Си Финанси Груп“ ЕООД като „цедент“ и „Билиив „ ЕООД като „Цесионер „,с който цедента е прехвърлил на цесионера свои вземания по договор за заем № 297/20.12.2010год.,потвърждение за цесията, съобщение за цесията по чл.99, ал.3 от ЗЗД, адресирано от „Билиив „ ЕООД до „Ромекс Инс“ ЕООД , ,констативен протокол от 22.03.2021год. на ЧСИ Ц. във връзка с връчване на уведомление за цесията и молба за възобновяване на производството по несъстоятелност , подадена от „Билиив“ ЕООД в ОС-Видин на 24.03.2021год.

По делото е изготвена съдебно-икономическа експертиза „Балканкар Електробуси „ ООД не е развивало дейност от учредяването си през 2012год. до 2014год. включително и че в баланса на дружеството не е отразена покупко-продажба на ценни книжа, които са продадени на „Ромекс Инс“ ЕООД с договор за продажба на ценни книжа от 14.01.2014год. за сума в размер на 435 000.00 евро с левова равностойност 850 786.05лева. Установява се също така ,че във ГФО за 2014год. и в актива на баланса на „Балканкар Електробуси“ ЕООД не е отразено вземане към „Ромекс Инс“ ЕООД в размер на 435 000.00евро, а и съгласно публикувания в ТР финансов отчет за 2014год. няма отразени вземания на „Балканкар Електробуси „ ЕООД към „Ромекс Инс“ ЕООД в какъвто и да било размер , включително и в размер на 435 000.00евро.

От експертизата е видно ,че във финансовия отчет на „Ромекс Инс“ ЕООД за 2014год. и в баланса на дружеството няма записано участие в асоциирани и смесени предприятия в размер на 435 000.00евро и тези ценни книжа не отразени в част В „Текущи активи“ група 3 „Инвестиции“.

Отразяване в горния смисъл е констатирано от вещото лице в представено извлечение – кредитори на „Ромекс Инс“ ЕООД- извънбалансови задължения. В публикувания в ТР финансов отчет за 2014год. на „Ромекс Инс“ ЕООД не се установява счетоводно отразяване на задължение за заплащане на сума в размер на 435 000.00 евро.

От експертизата става ясно , че в счетоводството на „Оги Импекс“ ЕООД процесния недвижим имот е осчетоводен на стойност 60 000лева-балансова стойност, както и че купувачът по процесния договор- „Оги Импекс“ ЕООД е заплатил на продавача посочената в нотариалния акт продажна цена от 80 000 лева. Налице са и данни , че в публикувания в ТР ГФО за 2016год. на „Оги Импекс“ ЕООД не са отразени приходи от наем през отчетната година.

По делото е изготвена и втора съдебно-икономическа експертиза, от която се установява , че на 02.03.2021год. по разплащателната сметка на „Билиив „ ЕООД е внесена сума от 9 700 лева за погасяване на задължения на „Ромекс Инс“ ЕООД по договор за заем № 297/20.12.2010год. и анекси към него и договор за цесия от 23.07.2020год., а на 02.03.2021год. на същото основание са внесени още 300 лева.В експертизата се съдържа данни за осчетоводяване в счетоводството на „Билиив“ ЕООД договори за цесии ,сключени със „Си Финанси Груп“ ЕООД. Данни относно осчетоводяването в счетоводството на „Билиив“ ЕООД на сключените със „Си Финанси груп“ ЕООД договори за цесии се съдържа и в трета съдебно-икономическа експертиза, депозирана на 04.04.2023год.

При така установената по делото фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

Съгласно нормата на чл. 647, ал.1 ,т.3 от ТЗ може да бъде обявена за недействителна спрямо кредиторите на несъстоятелността, извършена от длъжника възмездна сделка ,при която даденото значително надхвърля по стойност полученото, извършена в двегодишния срок, но не по-рано от датата на неплатежеспособността , съответно свръхзадължеността.

Предпоставките за уважаване на иска очертан от разпоредбата на чл.647, ал.1, т.3 от ТЗ

са: да е налице възмездна сделка с имущество от масата на несъстоятелността, същата да е извършена в двугодишния срок и даденото по сделката от несъстоятелния длъжник значително да надхвърля по стойност полученото от него по същата сделка.

В случая атакуваната сделка е разпоредителна, посредством която длъжникът " Ромекс Инс" ЕООД е прехвърлило правото на собственост върху процесния имот за сума в размер на 80 000 лева и същата е извършена в двугодишния срок по чл. 647, ал.1 ,т.3 от ТЗ и е възмездна .

Следва да се има предвид, че атакуваната сделка е извършена не само в двугодишния срок от молбата по чл. 625, по която е открито производството по несъстоятелност , но е извършена и след началната дата на неплатежоспособността –01.07.2015год. , съгласно Решение № № 832/10.04.2019год., постановено по възз.т.д.№ 2724/2018год. на САС, което не е допуснато до касационно обжалване с Определение № 652/15.11.2019год., постановено по т.д.№ 2088/2019год. на ВКС.

Налице е и третата кумулативна предпоставка за възникване на потестативното право, упражнено с исковата молба, а именно "даденото" по сделката от несъстоятелния длъжник значително да надхвърля по стойност полученото от него, поради което съда следва да прецени дали е еквивалентност на престациите.

Под "дадено" по смисъла на чл. 647, ал.1 ,т.3 от ТЗ, законодателят не визира неизпълнение на уговореното, а съдържанието на уговореното, по преценка към момента на сключване на сделката, на базата на действителната пазарна стойност на насрещните престации. Еквивалентността на престациите се преценява чрез съпоставяне на реалната пазарна стойност на имотите към момента на сключване на сделката със стойността на насрещната престация на приобретателя, уговорена при сключване на договора. Липсата на изпълнение не рефлектира върху действителността на сделката, доколкото обективно се

В случая процесният договор отговаря на изискванията за времеви период, поради което следва да се прецени дали е еквивалентност на престациите. Съгласно константната практика на ВКС еквивалентността на престациите се преценява към момента на сключване на сделката. С процесния договор " Ромекс Инс" ЕООД е прехвърлил на „Оги Импекс“ ЕООД недвижим имот за сума в размер на 80 000 лева при данъчна оценка на същия в размер на 573 449.90 лева . По делото няма доказателства за пазарната стойност на продадения недвижим имот във вариативност: без и при съобразяване на учредените върху него договорни ипотечи, но данъчната оценка на имота, която винаги е по-ниска от пазарната му стойност, е достатъчна да обоснове извод за сериозно несъответствие в престациите и то в ущърб на длъжника „ Ромекс Инс" ЕООД . Във връзка с изложеното следва да се посочи,че ищецът в първоинстанционното производство е поискал изготвяне на съдебно-икономическа експертиза , която да даде пазарна оценка на процесния имот към момента на сключване на сделката, но такава не е поставена от съда .Във въззивната жалба липсват оплаквания за допуснати от първоинстанционния съд процесуални нарушения във връзка с допускане на поискана от ищеца-въззивник експертиза, нито е направено искане за допускане на експертиза за установяване пазарната стойност на имота на основание чл. 266, ал.3 от ГПК. Ето защо и при наличие на данни за данъчната оценка на процесния имот съпоставката за наличие или липса на еквивалентност на престациите по процесния договор се прави въз основа на данъчната оценка на имота. Несъстоятелни са доводите на ответниците че посочената в нотариален акт № 55, том-1, рег.№ 750, дело № 52/2016год. на Нотариус С. Д. данъчна оценка е такава за целия недвижим имот, а в случая били продадени 86/100 идеални части от него, тъй като в цитирания нотариален акт изрично е посочено , че данъчната оценка е в размер на 573 449.90лева и че тя е такава на продаваемите идеални части от недвижимия имот.

Масата на несъстоятелността се счита за увредена, съгласно съдебната практика, при разлика между насрещните престации в ущърб на длъжника от около 10 %, а в случая разликата е в пъти по-голяма.

По горните съображения, съдът намира, че атакуваната възмездна сделка е извършена при нееквивалентност на престациите, като даденото от длъжника значително надхвърля по стойност полученото, съответно уврежда масата на несъстоятелността на "Ромекс Инс „ ЕООД.Така предявеният иск по чл. 647, ал.1 ,т.3 от ТЗ се явява основателен и следва да се уважи .

В допълнителния писмен отговор ответникът „ Оги Импекс“ ЕООД е направил възражение за задържане на предаването на процесните имоти до изплащане на сумата от 63 690

лева , съставляващи стойността на извършените подобрЯ в процесния имот, за които са издадени Фактури № 143/07.04.2020год., № 144/07.04.2020год., № 145/08.2020год. и № 146/08.04.2020год.,които са представени като доказателство по делото. Възражението за наличие на основание за задържане на имота поради извършени в него подобрЯ от приобретателя и до тяхното заплащане е неоснователно. Процесният иск е облигационен , а не вещен и задължението за връщане произтича не от липсата на основание да се държи имота , а от липсата на основание да се получи вещта.В случая не е предявен иск за предаване на владението върху процесния имот,респ. евентуално не би се формирал осъдителен диспозитив за предаване на владението върху процесния имот , а възражението за задържане на имота поради извършени в него подобрЯ е свързано с именно с наличието на такъв осъдителен диспозитив.

Следва да се отбележи, че в производството пред първоинстанционния съд , а и във въззивното производство са ангажирани и събирани доказателства за доказване качеството „ кредитор“ на ищеца- „Билиив“ ЕООД. Настоящият състав не ги обсъжда , тъй като същите се явяват ирелевантни за спора , с оглед изложеното по-горе във връзка активната процесуална легитимация на ищеца по предявяване на иска по чл. 647, ал.1 ,т.3 от ТЗ.

Предвид гореизложеното , настоящият съдебен състав, противно на възприетото от първоинстанционния съд намира, че предявеният иск по чл.647, ал.1 ,т.3 от ТЗ е основателен . Това налага отмяна на обжалваното решение и постановяване на ново решение за уважаване на иска по чл. 647, ал.1 ,т.3 от ТЗ.

С оглед изхода на спора разноски се следват на ищеца. За въззивното производство не се доказват разноски за заплащане на държавна такса за въззивно обжалване /такава е недължима / или за заплатено адвокатско възнаграждение. В първоинстанционното производство се доказват разноски в размер на 700 лева ,направени от ищеца за изготвяне на допуснатите по делото експертизи.

Разноски на ответниците не се следват с оглед изхода на спора.

С оглед разпоредбата на чл. 649, ал.6 от ТЗ, държавна такса не е внасяна предварително, поради което следва да бъде възложена върху ответника с постановяване на уважителното иска решение. Същата е в процент върху данъчната оценка на процесния имот , която по единствените налични данни по делото,съдържащи се в нотариален акт № 55, том-1 ,рег.№ 750, дело № 52/2016год. на нотариус С. Д. е в размер на 573 449.90 лева ,като определена съгласно чл.69,ал.1, т.4 във връзка с т.2 от ГПК възлиза на сумата от 22 938.00 лева – за първоинстанционното производство ,която сума двамата ответници следва да бъдат осъдени да заплатят общо, като всеки от тях дължи половината от сумата, т. е. при равни части, т. е. по 11 938.00лева и общо 11 938.00лева –държавна такса за въззивното производство или по 5 969 лева всеки един от въззиваемите .

Така мотивиран, Апелативен съд –София

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № № 25/12.07.2023год., постановено по т.д.№ 47/2020год. по описа на ОС-Видин , с което е отхвърлен предявеният от „ Билиив „ ЕООД срещу „ Ромекс Инс“ ЕООД / в несъстоятелност / и „ Оги Импекс“ ЕООД иск с правно основание чл.647, ал.1 ,т.3 от ТЗ, с който се иска да се обяви за относително недействителен по отношение на ищеца и на всички кредитори в несъстоятелността договор за покупко-продажба, материализиран в НА № 42, том-19, дело № 3467/2016год.на Нотариус С. Д. , с който „ Ромекс Инс“ ЕООД продава на „ Оги Импекс“ ЕООД недвижим имот, съставляващ 86% от самостоятелен обект в сграда с идентификатор 56784.506.1123.3.28, находящ се в гр.Пловдив с адрес на ПИ: гр.Пловдив, ул.“ ****“ № 8, целият на три нива, както и сграда № 3 , разположена в ПИ с идентификатор 56784.506.1123 с предназначение на имота“ за търговска дейност“,ведно с 36.16% ид.ч. от общите части на сградата и вместо него ПОСТАНОВЯВА :

ОБЯВЯВА ЗА НЕДЕЙСТВИТЕЛЕН на основание чл. 647, ал.1 ,т.3 от ТЗ по отношение на кредиторите на "Ромекс Инс" ЕООД /в несъстоятелност / с ЕИК 115045753 със седалище и адрес на управление: гр.Враца, Община:Враца, Населено място: гр. Враца, п.к. 3000 бул./ул. бул. Мито Орозов № 28 договор за продажба на недвижим имот, сключен с Нотариален

акт № 55, том-1, рег.№ 750, дело № 52/2016год. на нотариус С. Д. между "Ромекс Инс" ЕООД като продавач и „Оги Импекс“ ЕООД като купувач и с който продавачът е продал на купувача собствените си идеални части от следния съсобствен на двете дружества недвижим имот, а именно : 86/100 идеални части от самостоятелен обект в сграда с идентификатор 56784.506.1123.3.28, находящ се в гр.Пловдив, по кадастралната карта и кадастралните регистри , одобР. със Заповед РД-18.48/03.06.2009год. на Изп. директор на АГКК, адрес на ПИ: гр.Пловдив, ул.“ ****“ № 8, на три нива ет-1, площ от 173.45 кв.м., ет.1 с площ от 182.6 кв.м., ет.2 с площ от 263.2 кв.м., сграда № 3, разположена в ПИ с идентификатор 56784.1123, предназначение на имота „ за търговска дейност“, ведно с 36.16% ид.ч. от общите части на сградата.

ОСЪЖДА на основание чл. 649, ал.6 от ТЗ Ромекс Инс“ ЕООД /в несъстоятелност / с ЕИК 115045753 със седалище и адрес на управление: гр.Враца, Община:Враца, Населено място: гр. Враца, п.к. 3000

бул./ул. бул. Мито Орозов №28 да заплати по сметка на Апелативен съд-София държавна такса по иска по чл . 647, ал.1 ,т.3 от ТЗ в размер на 11 938.00 лева ,както и държавна такса за въззивно обжалване в размер на 5 969 лева .

ОСЪЖДА на основание чл. 649, ал.6 от ТЗ „Оги Импекс“ ЕООД с ЕИК 825351520 със седалище и адрес на управление : гр.Пловдив, ул.“ Брезовка“ № 34, ет.3 офис 1 да заплати по сметка на Апелативен съд-София държавна такса по иска по чл . 647, ал.1 ,т.3 от ТЗ в размер на 11 938.00 лева , като и държавна такса за въззивно обжалване в размер на 5 969 лева .

ОСЪЖДА Ромекс Инс“ ЕООД /в несъстоятелност / с ЕИК 115045753 със седалище и адрес на управление: гр.Враца, Община: гр.Враца, Населено място:гр.Враца, бул./ул. бул. Мито Орозов №28 и „Оги Импекс“ ЕООД с ЕИК 825351520 със седалище и адрес на управление : гр.Пловдив, ул.“ Брезовка“ № 34, ет.3 офис 1 да заплатят на „Билиив“ ЕООД с ЕИК 200238181 със седалище и адрес на управление : гр.Пловдив, ул.“ Рогошко шосе“ № 36 разноски за първоинстанционното производство в размер на 700лева.

РЕШЕНИЕТО е постановено при участие на Синдика на „ Ромекс Инс“ ЕООД в несъстоятелност като съищец по предявения иск.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВКС в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____